

W SPRAWIE POLITYKI REPRESYJNEJ WŁADZ PRL

W pół roku po ogłoszeniu ustawy amnestyjnej i związanych z tym nadziei na poprawę klimatu politycznego w Polsce, władze PRL powróciły do polityki represji i prześladowań wobec społeczeństwa. Do więźniów politycznych, których nie objęła amnestia, dołączają wciąż nowi, a wśród nich znani działacze związkowi: Władysław Frasyniuk, Andrzej Gwiazda, Bogdan Lis, Adam Michnik.

Obecnie działania represyjne władz dowodzą, że decyzja w sprawie amnestii była jedynie propagandowym i koniunkturalnym manewrem mającym na celu uzyskanie kredytu zaufania w kraju i za granicą i że zasady sprawowania władzy w PRL nie uległy zmianie.

5 III 1985 Tymczasowa Komisja Koordynacyjna NSZZ "Solidarność"
Bogdan Borusewicz /region Gdańsk/, Zbigniew Bujak /region Mazowsze/, Tadeusz Jędynak /region Śląsko-Dąbrowski/, Marek Muszyński /region Dolny Śląsk/ oraz przedstawiciel reg. Rakopolska

W SPRAWIE ATAKÓW NA DZIAŁALNOŚĆ ZAGRANICZNĄ "SOLIDARNOSCI"
W ostatnim okresie propaganda PRL w sposób bezprzykładny zaatakowała działalność Biura Koordynacyjnego NSZZ "S" za granicą, a w szczególności jego kierownika, Jerzego Milewskiego, któremu zarzucono kontakty agenturalne i działalność dywersyjną.

3) Celem akcji propagandowej władz jest zdyskredytowanie zagranicznych kontaktów oraz międzynarodowego poparcia i szacunku dla "S". Świadczy o tym fakt, że obecne ataki na Biuro Koordynacyjne nastąpiły po serii spotkań Jerzego Milewskiego z wybitnymi zachodnimi mężami stanu.

Oświadczamy, że zagraniczna działalność Związku prowadzona jest w ramach statutowych uprawnień uchwalonych przez Zjazd Krajowy NSZZ "S". Jerzy Milewski i kierowane przez niego Biuro prowadzi sprawy zagraniczne "S" z upoważnienia i zgodnie z poleceniami Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej i za te działania PKK ponosi odpowiedzialność.

5 III 1985 Tymczasowa Komisja Koordynacyjna NSZZ "Solidarność"

W OBRONIE POZIOMU ŻYCIA

Groźba przeprowadzenia 15-minutowego strajku ogólnopolskiego zmusiła władze PRL do deklaracji, że zapowiedziane podwyżki cen żywności i energii zostaną znacznie złagodzone. Po decyzji o odwołaniu strajku i minięciu bezpośredniego zagrożenia rząd wprowadził jednak podwyżkę w niezmienionej nieomal skali. Uzyskaliśmy jedynie odroczenie na okres 1-3 miesięcy niektórych spośród zapowiadanych uprzednio podwyżek oraz wzrost najniższych emerytur. To nie wystarcza.

Pełne zrekompensowanie obecnego wariantu podwyżek wymagałoby - wedle wstępnych szacunków - podwyższenia płac o ok. 2 tys. zł miesięcznie. Obiecana oficjalnie rekompensata dla najniżej zarabiających w wysokości 250 zł jest więc daleko niewystarczająca i zobowiązuje Związek do zdecydowanego działania.

Należy podkreślić, iż w ciągu ostatnich lat przeprowadzono bez dostatecznych rekompensat szereg drastycznych podwyżek cen. Spowodowały one powszechne zubożenie ludności, lecz nie przyczyniły się do poprawy sytuacji gospodarczej kraju. Dzisiaj już niemal wszyscy mają pewność, że kolejne wyrzeczenia nie przyniosą nam nic poza wzrostem niedostatku. Dlatego mamy prawo i obowiązek żądać całkowitego wyrównania obecnych podwyżek cen poprzez równoczesny z nim wzrost płac o ok. 2 tys. zł. Jest to podstawowy postulat Związku.

Przypominamy jednocześnie, iż wielokrotnie podkreślaliśmy konieczność wprowadzenia dodatku drożyznianego, czyli wiarygodnego mechanizmu, który wyrównałby automatycznie wzrost kosztów utrzymania bez zbędnych napięć społecznych. Do wprowadzenia takiego dodatku władze PRL zobowiązały się w Porozumieniach Sierpniowych. Jest on niezbędnym elementem rzeczywistej reformy gospodarczej.

Dążąc do uzyskania pełnej rekompensaty obecnych podwyżek cen musimy wyciągnąć wnioski z dotychczasowych doświadczeń. Wskazują one, że jedynie

wzrastający i koordynowany w skali ogólnopolskiej nacisk, w którym zało-
gi nie zawahają się użyć również broni strajkowej, będzie rzeczywście
skuteczny. Dlatego przyjmujemy następujący harmonogram wspólnych akcji
Związku:

1. Wzywamy do organizowania wieców na terenie zakładów na stylizowanym
lub po zakończeniu pracy w dn. 1 IV 1985 r., tj. w dniu, na który władze
zapowiedziały wprowadzenie drugiego etapu podwyżek cen. W: (5)
2. Tegoroczne 1-majowe manifestacje będą przebiegać przede wszystkim
pod hasłem walki o pełną rekompensatę i o uwolnienie więźniów politycz-
nych.
3. W przypadku niezrealizowania żądania pełnej rekompensaty do końca
kwietnia Związek podejmie decyzję o przeprowadzeniu ogólnopolskiej akcji
strajkowej w trakcie wprowadzania trzeciego etapu podwyżek, zapowiedziane-
go na czerwiec.

Nie czekając na szczegółowe wytyczne, już dziś struktury NSZZ "S" oraz
jego poszczególni członkowie muszą organizować zakładowe wspólne walki.
Należy stałe stawiać żądania wyrównania wzrostu kosztów utrzymania oraz
bronąć się przed próbami wprowadzania przedłużonego czasu pracy. W: (5)
walce musimy wykorzystać wszystkie formy działania wypracowane przez ruch
związkowy.

5. III 1985 r. Tymczasowa Komisja Koordynacyjna NSZZ "Solidarność"

Celem akcji strajkowej jest doprowadzenie do uwolnienia więźniów politycz-
nych oraz mierzonych podwyżek. W: (5)
Należy stałe stawiać żądania wyrównania wzrostu kosztów utrzymania oraz
bronąć się przed próbami wprowadzania przedłużonego czasu pracy. W: (5)
walce musimy wykorzystać wszystkie formy działania wypracowane przez ruch
związkowy.

W obronie postawimy się
Głównym zadaniem jest doprowadzenie do uwolnienia więźniów politycz-
nych oraz mierzonych podwyżek. W: (5)
Należy stałe stawiać żądania wyrównania wzrostu kosztów utrzymania oraz
bronąć się przed próbami wprowadzania przedłużonego czasu pracy. W: (5)
walce musimy wykorzystać wszystkie formy działania wypracowane przez ruch
związkowy.

Ważnym zadaniem jest doprowadzenie do uwolnienia więźniów politycz-
nych oraz mierzonych podwyżek. W: (5)
Należy stałe stawiać żądania wyrównania wzrostu kosztów utrzymania oraz
bronąć się przed próbami wprowadzania przedłużonego czasu pracy. W: (5)
walce musimy wykorzystać wszystkie formy działania wypracowane przez ruch
związkowy.

Ważnym zadaniem jest doprowadzenie do uwolnienia więźniów politycz-
nych oraz mierzonych podwyżek. W: (5)
Należy stałe stawiać żądania wyrównania wzrostu kosztów utrzymania oraz
bronąć się przed próbami wprowadzania przedłużonego czasu pracy. W: (5)
walce musimy wykorzystać wszystkie formy działania wypracowane przez ruch
związkowy.

Ważnym zadaniem jest doprowadzenie do uwolnienia więźniów politycz-
nych oraz mierzonych podwyżek. W: (5)
Należy stałe stawiać żądania wyrównania wzrostu kosztów utrzymania oraz
bronąć się przed próbami wprowadzania przedłużonego czasu pracy. W: (5)
walce musimy wykorzystać wszystkie formy działania wypracowane przez ruch
związkowy.